

EEN JAAR WORGSLANGEN IN HUIS

DEEL 4. HET VERHAAL VAN DE NETPYTHON

ONE YEAR OF CONSTRICTING SNAKES AT HOME

PART 4. THE STORY OF THE RETICULATED PYTHON

A.A. Verveen †

De laatste worgslang uit de collectie is een mannelijke netpython (*Python reticulatus* – tegenwoordig *Malayopython reticulatus* – red.), die 6 juli 1966 arriveerde. Het dier was toen ongeveer 1,70 m lang en woog 700 gram. Reeds de volgende dag zat het achter de muizen aan. Deze goede eter werd echter ook op een dag geconfronteerd met een rat die hem kennelijk te groot was en is sindsdien niet meer voor ratten te vinden, waaruit blijkt dat men door inadequate prooien te geven de voedingsgewoonten van deze dieren vrij snel en drastisch kan verstoren.

In tegenstelling tot de andere slangen, hebben wij deze, vrij snel te irriteren slang, zo min mogelijk gehanteerd om te zien of deze zich dan zou aanpassen aan de mensen. Alle slangen waren inmiddels ondergebracht in ruime terraria in een kleine kamer, die als geheel op ongeveer 24° kon worden gehouden.

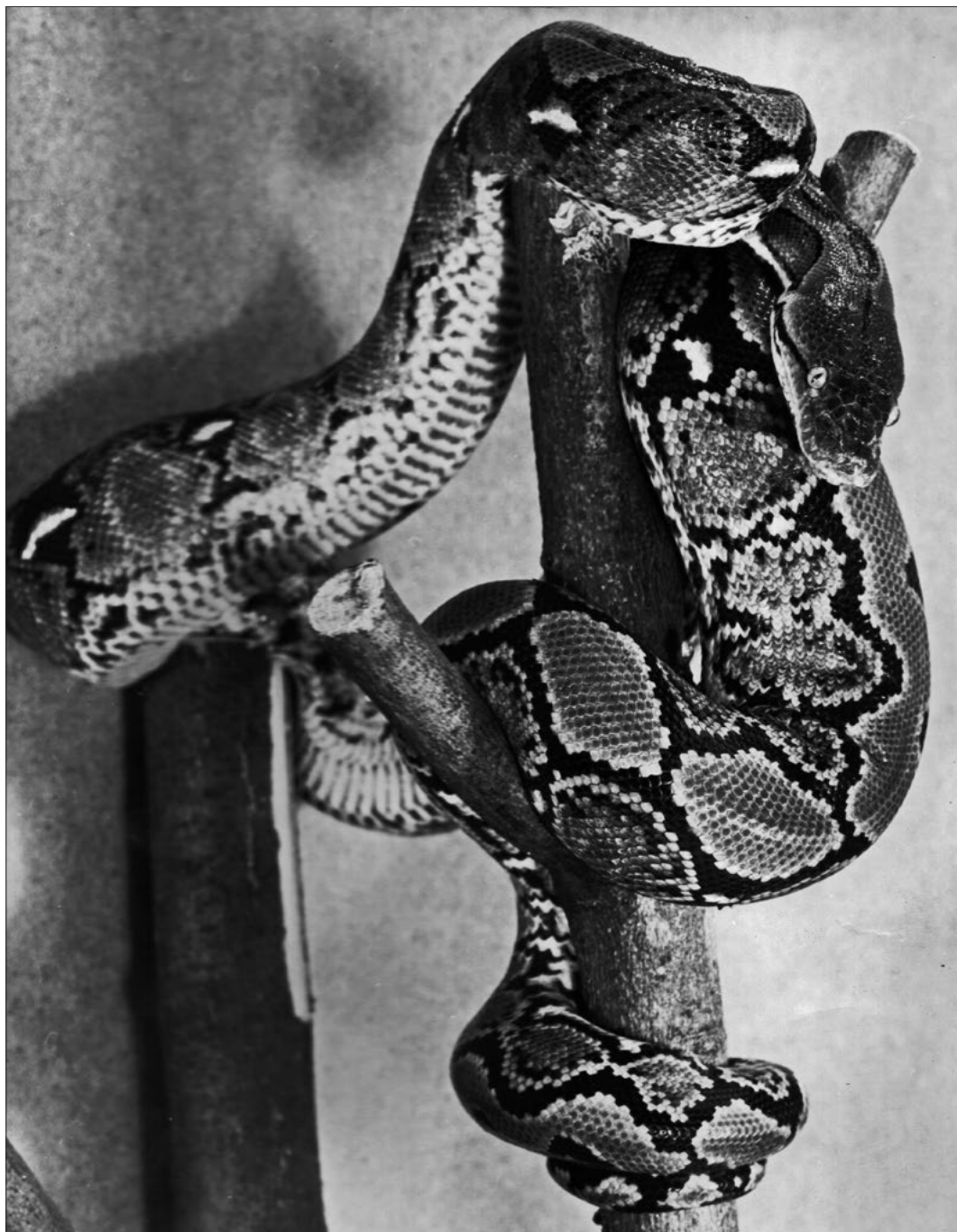
De python toonde zich daar een meester in het ontsnappen uit zijn terrarium en lag dan op een vast plekje in de kamer lekker te dutten. Zo was het dier op 5 september nog op dit plekje gesignaleerd. Op 6 september was hij spoorloos verdwenen en bleef onvindbaar. Het is ons heel lang een raadsel gebleven hoe dit dier uit de kamer was ontsnapt. Tot wij een dag of veertien later ontdekten, dat er aan de bovenkant tussen het raam en het plafond zich een ongeveer 1½ cm brede, lange spleet bevond. Het dier moest zich daar wel ophouden tussen het betonskelet en de plafonds. Gezien

A.A. Verveen †

The last constrictor in the collection is a male reticulated python (*Python reticulatus* – now *Malayopython reticulatus* – eds.), which arrived on July 6, 1966. The animal measured approximately 1.70 m in length at that moment and weighed 700 grams. Already the next day it was chasing mice. However, this good eater was also one day confronted with a rat that apparently was too big for him and has since refused rats, proving that by giving inadequate prey, one can disturb the feeding habits of these animals quite quickly and drastically.

In contrast to the other snakes, we handled this snake, which can be easily agitated, as little as possible to see whether it would then adapt to humans. In the meantime, all snakes had been housed in spacious terrariums in a small room, which could be kept at about 24°.

The python showed to be a master at escaping from his terrarium and was then napping in a fixed spot in the room. For example, on September 5, the animal was still seen in this spot. On September 6, he had disappeared without a trace and remained untraceable. It has remained a mystery to us for a long time how this animal had escaped from the room. Until about fourteen days later, we discovered that there was a long gap between the window and the ceiling, about 1½ cm wide. Apparently, the animal had been lying there between the concrete skeleton and the ceilings. Given the size of the building, there was no point in looking for it.

Figuur 1/Figure 1. *Python reticulatus* (*Malayopython reticulatus*). Foto/Photo Bert Verveen.

de grootte van het gebouw was het geen doen ernaar te gaan zoeken.

Ondertussen had één van de ringslangen, die zich in dezelfde kamer in een terrarium bevonden, ook het hazenpad gekozen, maar deze kwam na verloop van enige dagen terug. Deze mogelijkheid begon een waarschijnlijkheid te worden, toen wij twee dagen na het verdwijnen van de ringslang op zijn eigen terrarium uitwerpselen vonden. De volgende dag lag het dier zelf op zijn eigen terrarium, het had er kennelijk niet in kunnen kruipen. Hopende dat de python ook naar zijn eigen kooi terug zou komen, hebben wij het plafond opengemaakt (en de terraria heel goed afgesloten). Na een maand begonnen wij de moed op te geven en dachten wij over een volledige en goede afsluiting van het plafond. Aangezien het bekend is dat deze dieren soms maandenlang ergens stil kunnen blijven liggen, besloten wij om het plafond toch nog maar open te laten.

Na twee maanden geloofden wij niet meer in zijn terugkomst, maar lieten alles nog maar bij het oude. Dit geduld werd beloond: op 18 november, 76 dagen na zijn verdwijning, lag de python weer op zijn oude plekje in de kamer, alsof hij niet was weggeweest! In zijn terrarium gestopt, begon hij stevig te drinken. Dat verbaasde ons niet, omdat er in de ruimte tussen plafonds en betonlaag waarschijnlijk wel geen water zou zijn te vinden. Wat hij heeft gevonden is voedsel, waarschijnlijk muizen (die weliswaar een half jaar tevoren waren verdelgd, maar mogelijk niet volledig waren uitgeroeid). Hij zag er namelijk goed uit en bleek bij weging 1362 gram zwaar te zijn, hetgeen ten opzichte van de laatste weging van 850 gram een flinke gewichtstoename betekende, al moet wel worden gesteld dat hij na die weging en voor zijn verdwijnen nog wel enige malen is gevoerd. Dit kan echter niet zijn huidige gewicht verklaren.

Waarom de slang tenslotte is teruggekomen, blijft voor ons een raadsel. Waren de muizen op? Was het de dorst? Was het het begin van de winter? (De tussenruimte is goed afgesloten en zal in dit centraal verwarmde gebouw be-

Meanwhile, one of the grass snakes, which were in the same room in a terrarium, had also escaped, but it returned after a few days. This possibility became a probability when two days after the grass snake disappeared, we found droppings on its own terrarium. The next day, the animal lay on its own terrarium, apparently it had not been able to crawl into it. Hoping that the python would also come back to its own cage, we opened the ceiling (and closed the terrariums very well). After a month, we started to give up and thought about a complete and good sealing of the ceiling. Since it is known that these animals can sometimes lie still for months, we decided to leave the ceiling open.

After two months, we no longer believed in his return but left everything as it was. This patience paid off: on November 18, 76 days after his disappearance, the python was back in its old spot in the room, as if it hadn't been away! Put in his terrarium, he started drinking heavily. That did not surprise us, because there probably wouldn't be any water in the space between the ceilings and the concrete layer. What he did find was food, probably mice (which had been exterminated six months previously but may not have been completely eradicated). He looked good and turned out to weigh 1362 grams, which meant a considerable weight increase compared to the last weigh-in of 850 grams, although it must be said that he was fed several times after that weighing and before his disappearance. However, this cannot explain its current weight.

Why the snake finally returned remains a mystery to us. Were the mice gone? Was it being thirsty? Was it the beginning of winter? (The space in between is well closed and will certainly not have become cooler in this centrally heated building.) In any case, the freedom of movement of these animals is now limited to their well-closed terrariums and we will only give them more freedom again when we are sure that they can no longer escape from the room itself.

Translated into English by Erwin Al.

paald niet koeler zijn geworden.) In ieder geval is de bewegingsvrijheid van deze dieren nu beperkt tot hun goed afgesloten terraria en zullen wij ze pas weer meer vrijheid geven, wanneer wij er zeker van zijn dat ze niet meer uit de kamer zelf kunnen ontsnappen.

[illegible]

Figuur 2. Aantekeningen van Bert Verveen over de netpython. / Figure 2. Notes by Bert Vertveen about the reticulated python.